

МАКЕДОНИЈА.

Подписка-та на спомоществовані-
та става въ Цариградъ при Редактора и
издателя на **МАКЕДОНІИ** П. Р. Сла-
вейкова, при Одува-Каніж № 68. А по
описъ при опредѣленіи настоятели, ко-
ито и отговарятъ за вѣстникъ-та. —
Статіи и писма за общеполезни рабо-
ты вѣль ставатъ ся безъ платжъ, а за
частни извѣстия плащи ся по единъ гр
за редка.

Листъ за Политикъ и Книжевностъ.

Писми не освобождены отъ почтовыхъ платъ и пересылки за всѣхъ не сдружились съ предплатителю не ся пріемитъ.

На настоятели ся устѣжива по нѣтъ на
сто отъ цѣлѣтъ на спомоществованіа како
сбѣрѣтъ отъ три спомоществованія вѣгоръ

Ученіето и индустріята.

Не е панстиниѣ отъ много врѣме, но пакъ отъ колкото е можемъ да кажемъ, че нашій народъ не съ малко присърдце ся задови и съ немалкъ ревностъ ся труди за образованіето си. Училища сѣ ся отворили вече почти въ всякой градъ и въ всяко село, и ако че тѣ не сѣ още کاملыто трѣба да сѣ, то не е отъ лишениѣ на ревностъ, но отъ лишениѣ на паставници и учители. Другъ единъ бѣльгъ на пробужданіето на народъгъ и на неговѣгъ за напрѣдваніе ревностъ сѣ отъ скоро врѣме проявенигъ стремленія за отваряніе на Читалища и съставяніе на любочески и книжевы Дружества и мажкы и женскы, и отъ тѣхъи стражъ въздушеушенигъ и насърчаванія на общингъ въ нѣтъгъ на образованіето.

И ний, но нашего постоиство още повече ще бъде признателно на тѣзи които зехъ на себе си прѣдначианіето за отваряніе на Читалищата и съставяніе на ученолюбивы Дружества, на които задружнитѣ трудове и произведохъ и ще прозвѣдѣтъ още по-голыми нозлы въ попришето на народното ни образование.

По стига ли само това? Доволно ли е само учението, или просто стремлението към учение, да улучши състоянието на единъ народъ и да го провъзведе на единъ по-горенъ степенъ отъ какъвто е?

Добро е учението, но то е само вра-
тата прѣзъ които минаватъ онѣзъ които
търсятъ частното и общо благополучіе;
не е обаче то само пътятъ който води на-
родытъ къмъ желаното отъ тѣхъ благо-
дѣйствиѣ: този пътъ е промышлеността
или индустріята.

Научната и велика, друга както и политическата, сила на който да е народът ся осъвършенствува само чрез развитието на индустријата: учението посява, но индустријата е която възраства и прави да процветат свободата, и чрез неј се само си оздравува народната самостојателност и независимост. Научното развитие е развитие на умът, но то ништо не тврди малко ползува, кога му недостига целият на приспособението.

Пашийтъ народъ не е былъ, като много други, съвсѣмъ безъ индустриѣ, а и днесъ още той носи въ себе си зародышъ на разны индустриалны отрасли; но жалното е че, папиръварѣтъ отъ другытъ въ своитъ произведениѣ, той въистота си стареа да неостава назадъ, па-

АЛЕКСАНДРЪ ВЕЛИКИЙ

(Истината му Историја.)

1. ЛАВА 1.

Дѣтинството и младостта му.

Александръ Македонскій, нареченъ Великий, у-
яръ твърдъ младъ. Той быше сѣва на тридесеть
и двѣ години когато свърши попрището си; на
двадесеть години ся въцари, и само прѣзъ 12
години той быше заимъ да искара работѣтъ на
живота св.

Но ако и да бѣше толкозь кратко царуваніе-то на Александра, прѣзь вѣмето на този кратъкъ періодъ, той извърши много знаменити военни дѣла, които бѣхъ толкозь юначни и чудни, и които го възрахъ въ таквызъ едни приключенія, и спени на голѣмы представенія и блескавость, щото всикийтъ свѣтъ го гледаше тогызъ съ удивленіе; и человѣцитѣ охъ слѣдували отъ вѣкъ на вѣкъ да четътъ исторіята му съ голѣмо вниманіе и интересуваніе.

Тайната на Александровата сполукъ бѣше по-говьтъ характеръ. Той соединяваше въ себе силно уметственъ и личны привлекателности, които въ всякой въкъ даватъ на тѣзи конто ги при-

противъ очкайва ся и отъ день на день занемарава и съветъмъ ся нануца отъ този родъ предприятія; а това може да има за него твърдъ лоши сѣдствія, защото това е косто може съветъмъ да го съсипе и опростаи.

Добрѣ или злѣ земледѣліе е въ рѣ-
цѣтъ ни, но то е, както рекохмы поирѣ-
ди, единѣтъ кракъ на койго може да стѣ-
пи за да стон правѣ единѣтъ народѣ, а
защото на единѣтъ кракъ ся право не стои,
трѣба да ся постараетъ и за другийтъ; а
то е да съживимъ и индустрійтъ, този
най-голямъ двигателъ за благоденствіе
на всякой единѣтъ народѣ, и това трѣба
да ѡбже една отъ пирвытъ грижи на
всякого едного Българина, който обыча
народѣтъ си и желас доброто му: защо-
то индустріята е най-позобилныйтъ извѣръ
за обогатяваніе. Истина е че безъ сво-
бодж и правдж, безъ нравственно и ре-
лигіозно образованіе богатството многач-
жды става сръдство за развращеніе; по-
сѣщо тѣй истина е, че и безъ богатство-
то не е възможно да ся развѣтътъ ум-
ственнытъ и политическытъ силы на на-
родытъ; защото *да живѣемъ* не състон
само въ *да знаемъ* и *да искамы* хубаво-
то, но и въ това дѣто *да го правимъ*. Но
кой е този що може да върши и да пра-
ви всяко добро и хубаво безъ потребъ-
нытъ сръдства — безъ богатство, сѣдова-
телно безъ индустріѣ?

А за да ся утвърдимъ че индустріята е богатството, и че безъ нея всякой народъ прѣцѣтава и пропада, стига да изгнемъ погледъ на най-силный и най-богатыи днесъ народъ въ Европѣ — на Англіи. Чръзъ трудолюбіега на жители си, чръзъ индустріиѣтъ си Англіи е станала най-богатата и силната отъ държавы; като е приспособявала наукы на искусствата, тя сполучи да надмине козкото по богатство и благосостояніе всички други народы и чръзъ богатството си ограничи властолюбіега и насилието на великаго Наполеона за цѣлы десеть години ; чръзъ капиталыѣтъ си и индустріиѣтъ си, чръзъ работническото си трудолюбіе та можа да угоди стремленіята на французскыиѣтъ герой който заплати толковыя цѣны и поведе толковыя народы.

Ей, никой народъ не може днесь да
води политикъ, достоявши, да ся на-
слаждава на пълнъ политическъ свобо-
дъ и самостоятелностъ, да оздрави и ут-
върди най-послъ чествохъ си, ако не бж-

ничено прѣимущество надъ всячки conto съ
подъ вліяніето имъ. Александръ бѣше надаренъ
съ тѣмъ качества на характерътъ въ единъ зна-
чительнъ степенъ. Той бѣше на лице хубавецъ
и много учтивъ въ правытъ си. Той бѣше дѣ-
теленъ и пѣргавъ, — и пѣсенъ отъ горещини и
енгусіамъ въ всичко що правеше. Въ сящото
врѣмѣ той бѣше тихъ, и скромнъ, разсѣяде-
ленъ въ работы conto изскуваха припазваніе,
и всякога мислящъ и прѣдсмотрѣтелъ за
сестинитъ на дѣлата си. Той придоби любовь-
та на всички conto му си иранияхъ, и оцѣнява-
ще чувствованіята на овѣзи conto бѣха икакъ
свързани съ него, бѣше втрѣнъ на прѣятелитъ си и
и великодушнъ къмъ непрѣятелитъ си, съ ед-
накъ рѣчь той имаше единъ благороденъ харак-
теръ, но за злѣа честь той посвети своѣтъ дѣ-
тельность само на завоеваніи и ратни дѣла. Напѣтиа
той живѣ въ едно врѣмѣ когато великитъ лич-
ны и умственны силы нѣмаха друго освѣн то-
ва поле за упражненіе. Той вѣтзе въ поприне-
то си съ голъмо распаденіе, и мѣстото на кое-
то бѣше туренъ той, даде му случай да въз-
мать неговитъ дѣйствианія чудны слѣдствія.

Въ положеніето на Александра имаше стесненности много обстоятелства, които му даваха единъ голъмъ случай за да турнѣ въ употребленіе голъмото свое могущество. Неговото отечество бѣше на предѣлѣтъ на Европа и Азія. По онова време както и сега Европа и Азія сѣ ознаменаваша и отличавахъ изъ социаленъ и образо-

де богатъ, ако не развѣе индустриятъ
си; единъ простъ само погледъ вързе ра-
зныѣ народы на землѣхъ може да ны у-
бѣди на пълно; илюй спромахъ и безъ
приходи народъ не е както трѣба свобо-
да, правственъ и ученъ; когато на-
противъ у венчикъ богаты народы, че-
ловѣчеството ся е доста развило отъ
всякъ едикъ странъ.

Днесъ славага и властѣта не сѣ въ рѣцѣтъ на ученыиѣтъ, нито въ силенѣтъ и разоряющѣиѣтъ, но у най-богатыиѣтъ и най-производителенѣиѣтъ отъ народыѣтъ ; защото индустриѣта проиѣни, тѣи да кажемъ, лицеѣта на свѣтъѣтъ ; властѣта и прѣвѣсходственоѣта сѣ прѣвѣсти, и законѣиѣтъ и взаимныѣтъ спомѣниѣта на народыѣтъ сѣ прѣобразовахъ ; и само чрѣвъ индустриѣиѣтъ сѣ оеѣществѣиѣ онова коѣѣто божественѣѣто, слово прѣдѣтъ толковиѣтъ въкоѣѣ благовѣстиѣ като прѣвѣтъ законѣтъ на челоѣвѣчествоѣто : лю-бовѣиѣтъ, челоѣвѣколюбѣѣѣто, тиѣниѣиѣтъ и мѣръѣтъ на свѣтъѣтъ. Може да сѣ каже по-ложително, че ниѣцо не спазѣѣ днесъ мѣръѣтъ въ Европѣ осѣѣѣѣ прѣѣданностиѣтъ на народыѣтъ къѣѣъ вещественныѣтъ ниѣтъ инѣереси, като отсѣрѣѣѣѣ рѣшенѣѣѣѣ на толковиѣтъ въпросѣ, които палежатъ и инѣтересуватъ не малко по-малко шѣѣѣкой на-родности.

Такавъ е чудотворната сила на индустриѣтъ която въ нашето отечество не е била никога както трѣба развита, а сега е съвсѣмъ напусната и занемарена. Велика пѣй гледамы да станемъ търговецъ ужъ по на чужды издѣлия, гледамы да си изучимъ и да си развиемъ умствено, но никакъ почти немислимъ какъ е възможно и да приспособимъ тѣзи науки на практическый животъ; стараемъ ся за учение, което безъ индустриѣтъ кажи че не е нищо, и отбѣгвамы отъ работѣтъ; искамы да станемъ учены, за да кападнамы крака празни по капенетата, като че съ изучаването на дѣтъ, три чужды думы и на иѣкон отвлечены знания смы свършили вече всичкѣтъ си длъжностъ и смы осигорили бъдущиестѣтъ си. Колко смы излѣганы ! Така пѣй като отбѣгвамы отъ работѣтъ отбѣгвамы отъ животѣтъ, силѣтъ и благоденствието, и чрезъ прудностиотъ достигамы до скудностъ, споманѣиѣтъ и некадѣрностъ за въ нищо.

Ето вече няколко учебни Дружества
намамы, които са добри за сега гледа-
мы да улучшимъ и да съдѣйствуваме
чрезъ тяхъ за умственното развитие на

ванъ животи, чрезъ двѣ голыя массы твърдъ различны една отъ другъ. Азиатскыя страны завземахъ Персѣтъ, Мидитъ и Асирійцѣтъ. Европейскыя страны Гърцитъ или по-право Македонцѣтъ и Римлянитъ. Тѣхъ ги дѣлѣхъ едни отъ други водитъ на Хелеспонтъ (сегашний Дарданелъ), Черно море и Средиземно море. Тѣзи воды съставихъ единъ видъ естественъ прѣдѣлъ който раздѣляше двѣтъ поколыня. Тѣзи поколыня слѣдовательно съставихъ двѣ разны и твърдъ различни едни отъ другъ устроения, и разбира ся отъ това тѣ бѣхъ съперници и неприятели.

Мъчно е да кажемъ да ли Азиатското или Европейското образованіе били по-горно. Тѣзи двѣ образованія бѣха токозъ различни едни отъ други, щото е мъчно да си сравнишь. На Азіатскъ стражъ имаше богатство, раскошность и пышность (садатангъ); на Европейскъ — энергія, гений и сила. На едиктъ стражъ имаше голѣми градове, великолѣпни палаты и градини, които бѣха чудото на свѣтътъ; на другытъ, яки твърдини, военни палатца и мостове, населени и добръ утвърдени градове. Персѣтъ пяхаъ голѣми войски, които бѣха снабдени съ хубавы палатъры, съ конье добръ нагыздени, оръжія и военны тамажы отъ лая добро издѣле и пововды хубаво обличени и научени на едиктъ раскошнѣтъ животъ. Македонциътъ и Римлянеътъ отъ другъ стражъ си гордѣяха, които бѣха устроени съ военны поимкове, които бѣха испечени и добръ дисциплинани. Воспитатъ имъ не си

народът си; по ето пакъ че до днесъ още никакво европейско заведение нѣмамы, и ни едно дружество не виждамы съ такъвъ единъ цѣль за подпомаганіе на вещественото развитіе и обогатяваніе на народътъ ни, и далеко още не сме познали и оцѣнили голѣмѣтъ прѣимущества на съдружаваніето, което има чудеснытъ и спасителнытъ слѣдствія, както въ умственното развитіе чрезъ ученіето тъй и въ вещественното развитіе чрезъ INDUSTRIES. А това е, нужно, то е необходимо за единъ народъ който иска да живѣе и да живѣе както трѣба: да благоденствува, а не да си вѣнчае вѣчно като прѣбита змія въ животъ неволнически, всякога робъ и вѣченъ длъжникъ на оцѣзи които съ прѣвзеходството си по тѣзи части държатъ неговѣтъ сѣдѣжъ въ рѣцѣтъ си.

За това казуваха че голѣмо добро ще причинятъ на себе си, а още повече на народѣтъ, тѣзи които ся постигають съ какыго сръбства вече могат да въздигнахтъ пакъ въ отечеството ни падналиятъ духъ на народѣтъ и да съживятъ угасилата въ неговъ ревностъ кѣтъ индустриалнѣтъ, како ся стараяхтъ да улучшатъ заварденыѣ още произведенія, и да въведятъ всичкы оубѣзи отъ които смя лишены, и за които ся истощавамы да ги кушувамы отъ чуждыѣ скѣпо и скѣпо и тѣхъ обогатавамы а себе си съсицавамы. — Такызы Дружества и старуджаванія лесно можеть да си съставятъ разныѣ по насъ еснафскы общины за оосвършенствованіе на заналтыѣ си, както и капиталныѣ за отвариіе на разны индустриалны заведенія, още и селата, зяско частно или задружно нѣколко села, за оосвършенствованіе на земеделного и скотовъдството, главныйи извори на поминокыи имѣ и на народното богатство.

И тъй, всицѣ отъ сѣрдце нека пожелаемъ и да се постараемъ съ всяка жертва отъ нашихъ странахъ за възвѣщаніето и насърчаніето на индустріята когото обѣщава благополучіе на любезното наше общество, и благодарствію намъ и на милого наше погосово.

Обобщеніе на военнѣтъ службѣ въ Турція.

Истина или измыслена е новината че
ще ся турн въ дѣйствиѣ земаніею на де-
сетъ хыляды войнны отъ Ерменцытъ, тя

спавляхъ съ раскоинность и нищадость, но съ юначествомъ си, съ постоянствомъ си съсь совѣршеннѣйшѣ покорность на волеишѣ си, и съ искусствомъ, наукашѣ и смысленность въ военнѣ дѣла. Тѣмъ имаше една голѣжа разница въ цѣлѣхъ, системѣ на общественомъ и военномъ устройствѣ на дѣла, даи чина отъ земномъ кѣло.

Александръ бѣше роденъ да стане наследникъ на царскійтъ прѣстолъ на едно отъ царствата на Балканскійтъ полуостровъ въ Европѣ. Александръ обладаше до единъ высокъ степенъ величяя оныхъ энергій, предприимчивость и военнаго искусство които токозъ отличавахъ Европѣйскитъ населенія отъ Азіатскитъ. Той съставилъ войски, прѣзидиалъ между Европѣ и Азіѣ и дванадесетъ години на животътъ си ги мина въ единъ иай тържественъ воененъ походъ, въ смѣлтъ ерѣдъ на Азіатскитъ силъ, като разбиваше азіатскитъ войски, като покоряваше иай великоблѣнитъ градове, като напредваше и земаше плѣнници царѣ, князѣ и воеводи които противостояхъ на неговото напредваніе. Великийъ свѣтъ гледане съ чуденъ тѣзи завоеваніе, които токозъ еднотѣливо правили единъ токозъ малъ человекъ и съ токозъ еднѣ малкѣ войскѣ, като печелеше побѣды и присвоиваше голѣми съкровища и великкыя драгоценности.

Името на Александровътъ баща бѣше Филиппъ. Царството на което той царуваше бѣше Македонія. Македонія лежи на сѣверъ отъ Гръ-

е произвела въ духоветъ едно впечатлѣ-
ніе което трѣбва да ся забѣлжи. Едно
дѣло като това щѣше да е равно съ туй
дѣто императорското правителство да ста-
не притежатель на имотъ на христіан-
скитѣ си народы, защото до когато тѣ
бѣдѣтъ пакъ отхвърляни отъ прѣдверіето
на рай, тѣхното съединеніе съ имперіята
не ще да има освѣн единъ вѣременецъ
и случайнъ характеръ. тѣ ще бѣдѣтъ по-
вече едно залаганіе отъ пары въ комар-
жилъ между разнитѣ сили, а не единъ
изворъ отъ който Османія трѣбва да из-
черпе силата и безопасността си.

Ерменцитѣ сѣ едно снажно племе
което живѣе около планинѣтъ Араратъ, и
за които не трѣбва да сѣдимъ отъ хла-
мавытъ и подутитѣ образцы които ни
прѣдставя Цариградъ. Военна слава ко-
то ни ся вижда толкозъ несъгласиѣ съ
Ерменскитѣ типове, които ний срецѣмъ
въ столицата, е блестила повече отъ ве-
дигждѣ на челото на Азіатскитѣ Ермен-
цы. Отъ тогазъ нищо не е станало кое-
то да е могло да прѣиначи и намали ин-
стинктитѣ и силата на това племе. Тя е
всякога сѣщата зема запрѣчена съ есте-
ственнитѣ прѣчки, които на всякадѣ пра-
вятъ челоука да обръгва на ежедневнѣ
борбѣ и правитъ якъ душата и мислицѣ
ту, — тѣ сѣ всякога сѣщитѣ засили-
телни пары които ситѣтъ на висо-
китѣ върхове распрѣса въ атмосферата.
Ще бѣде опасно да ся остави за пона-
татъкъ единъ таквъ народъ вънъ отъ об-
щественнитѣ животъ. — да ся турятъ
спрамо Кюрдветѣ които го заобикалятъ
въ това подчинено и униженно състо-
ніе до което ся докарани тѣзи племена
които сѣ систематически исклучени отъ
свойственното на мажитѣ искусство на
оружіята.

То ще бѣде толкозъ по-опасно за-
щото Ерменцитѣ отъ сѣверъ сѣ добръ
оближены и сравнени съ Русситѣ: тѣ
дѣлятъ съ тѣхъ правата на всичкитѣ звѣ-
нія и на всичкитѣ опасности. Нѣма ни-
какво сумѣніе че този примѣръ дѣйстви-
ва върху турскитѣ ерменцы, вънъ отъ
сумѣніе о че рускитѣ емиссеры (непра-
тены) не забравятъ да забѣлзватъ на
ерменскитѣ Султановы подданици, раз-
ликъта който сѣществва между тѣзи и
рускитѣ Арменцы. До сега Турцитѣ
твърдѣ малко сѣ ся занимавали съ рус-
скитѣ пропагандѣ въ Азіѣ много по-и-
стинно, по-коренно опаснѣ отъ колкото
тази който лъжовни и интересати рапор-
ти не прѣставятъ да забѣлзватъ за по-
край Дунавскитѣ брѣгове.

Азія е първитѣ источникъ на Ос-
манското сѣществованіе; — до когато
този источникъ слѣдува да тече, до то-
газъ животътъ ще ся върти въ артеритѣ
на турскитѣ имперіѣ и ще ѣ гарантира
Европейскитѣ ѣ притежанія. Това е едно
нѣщо което Русситѣ знайтѣ и го осѣ-
щатъ твърдѣ добръ; нужно е прочее що-
то тѣ сѣщо да го знайтѣ и турцитѣ и
да го осѣщатъ толкозъ добръ.

Колкого за Българіѣ, далечъ отъ да
отричамъ интересъ на Русіѣ за да ѣ
тури въ едно непрѣтелско положеніе съ
турското правителство, азъ пакъ подтвърдѣ-

вамъ че стараніята на Петербургскитѣ
политики сѣ далечъ да набрѣятъ тѣмъ о-
нѣтъ резултатъ които тя може да си ми-
сли, поради единството на языкъ и въ-
рѣжъ между Българитѣ и Русситѣ; азъ
поддържамъ съсъ страсть, който могъ
да оправдаѣ, че въ Българіѣ Турското
Правителство за сега има да ся страху-
ва отъ прѣителитѣ си по-вече неже отъ
непрѣителитѣ си. Поддържамъ че главнитѣ
причини на обтегнатитѣ сношенія между
правителството и българскитѣ народъ
произлиза отъ лъжовнитѣ рапорты на-
правени за счетъ на тѣзи послѣднитѣ, ра-
порты на които непосредствена цѣль
е да възбужда едно взаимно подозрѣніе
между суверинитетъ-тъ и неговитѣ Ду-
навскы подданици. Колкото за опрѣдѣле-
нитѣ цѣль азъ сѣ въздържамъ да ѣ не
казвамъ тука.

Кога е тѣй, то необходимо нужно
е това подозрѣніе да прѣстане, щото
Българитѣ да ся турятъ въ сѣпричастіе
съ другитѣ народы на имперіята, чрезъ
участвованіето въ военнитѣ службѣ. Не-
сумѣнно, немогѣтъ ни противурѣче то-
ва участвованіе е утвърдено чрезъ сѣ-
ществуваніето на пылѣтъ отъ турскы ка-
зацы, пылѣтъ тѣй нареченъ защото той
не съдържа нито единъ казакъ. Мо-
жемъ още да кажемъ, че финансовитѣ
тягости на имперіята ся вече доволно
тежки безъ да ся отеготятъ съ новы
оде военны изживенія.

По тука не е дума за направленіето
на новы изживенія. Тука е случай да ся
тури въ дѣйствиѣ това което европейско-
то мнѣніе изискува, това което навѣрно,
то ще да добѣе, колкото ся касае за
устроеніето на войскитѣ. Дума е да ся
сѣставятъ кадры полкове 1) за обученіе
а не батальоны; добры кадры въ вѣр-
ме на миръ даватъ добры батальоны въ
вѣрме на войнѣ, а най-вече когато вой-
скаритѣ, които трѣбва да ги исѣлѣнятъ,
сѣ толкозъ снажны, толкозъ обрѣгнѣли
на труданіе, толкозъ благопослушни на
командованія, толкозъ сѣрчени и толкозъ
чужди къмъ политическитѣ вѣхванія, кол-
кото Българитѣ.

Правителството вече образува въ у-
чилищата си млади българи офицери; тѣ
сѣ първитѣ елементи отъ тѣзи кадры, отъ
които, естествено, турскитѣ елементи
не трѣбва да бѣде исклучонѣ. Ще бѣде
тѣй сѣщо твърдѣ полезно да ся присѣе-
дини и полякскитѣ елементи, който ще
распрѣсва между населеніята анти-пан-
славистскы идеи, съобразны съ интере-
сѣта на имперіята и на българскитѣ на-
родъ. Минува, мислитъ, и безъ да кажемъ
че тѣзи Поляцы трѣбва да ся избѣрѣтъ пря-
мо отъ правителството а не споредъ желані-
ето на тайны вліанія. Тѣзи кадры тѣй сѣста-
вени отъ всичко що е младо, способно и
испино-турско и българско въ Българіѣ,
ще въздигне пакъ сѣрдцето на дунавскитѣ
населенія, ще имъ вѣдѣне чувството
за равенството имъ съ другитѣ османскы
племена, ще имъ даде едно отечество,
одно общественно състояніе. една цѣль

1) Войници назначени за сѣставеніе на пол-
кове и само обучавани за тѣжъ цѣль. Р.

Ако и да бѣше князь, той не бѣше приученъ
на извѣжени и раскошны обичаи. Това щѣше
да е противно на идеитѣ които тогазъ пѣхъ
Македонцитѣ за длъжноститѣ на царіетъ си. По
онова вѣрме изѣзано огненны оружія, тѣй щото
бойтъ войнитѣ не можахъ да стоятъ мирни, ка-
то сега, на едно опрѣдѣлено растоїніе отъ не-
прѣителитѣ си, и да гърмятъ върху тѣхъ хладно-
крѣвно. Въ боевѣтъ на откопѣшитѣ вѣремена вой-
скаритѣ ся спускаха едни връзъ други и ся бѣхъ
рака съ ракъ, съ сабы или съ копія, които по-
искувахъ голѣмъ личнѣ силѣ, тѣй щото хра-
бростѣта и жилавостѣта на мышцитѣ бѣхъ ка-
чествата които вѣобще надвѣхъхъ.

Длъжноститѣ на воеводитѣ въ бойното поде
бѣхъ тогазъ съвѣтъ различни отъ каквито сѣ
сега. Единъ сегашенъ воевода трѣбва да бѣде
тихъ, прибранъ и разсѣдителъ. Работата му е
да прави планове, да разсѣжда, да управлява и
да нарежда. Той има да прави това въ обстоя-
тельства на най-явнѣ опасностъ, тѣй щото той
трѣбва да бѣде челоука съ голѣмо хладнокрѣ-
віе и сѣ неустрашимъ храбростъ. Но въ много
малко случаи той трѣба да употрѣбѣва физиче-
скѣ силѣ.

Но въ старитѣ вѣремена, голѣмата работа на
воеводитѣ бѣше да прѣвождатъ войнитѣ, и да
имъ даватъ примѣръ като извѣршаватъ тѣ самы
дѣла въ които ся показваше личната имъ дѣя-
тельность. Разбѣра ся, то бѣше твърдѣ нужно
что едно дѣте назначено да стане военначалникъ

на тѣхнитѣ старанія. Българскитѣ ла-
дехѣрѣ 2) ще да ся устрои самъ и зло-
кобнитѣ пророкуванія за трагїето на
имперіята ще земѣтъ крайъ.
(Хайрединъ.) Ла Туркы.

Имало бы да поговоримъ нѣщо върху
този членъ и особено що ся касае до По-
ляцитѣ между Турцитѣ и Българитѣ,
за които ний не сме напѣлно свѣдѣли
съ почтеннитѣ писателъ, като нечака-
мы отъ това предположението благо-
приятны слѣдствія; но като тѣмъ гово-
ритѣ на нашитѣ мисли сѣ ся позволя-
вали нѣколко пѣтъ да имъ даватъ сѣвъ нѣ-
какъ противно значеніе, предпочитали
да мѣлимъ, като сѣ позволямъ това
сѣмо смиренно заблѣжаніе кѣмъ при-
надлежатъ власти: че сѣ длъжны да
исѣлзватъ по-добръ расположеніята
на челоуцитѣ, и да ся не прѣдубѣж-
дватъ отъ интереснитѣ внушенія за
да сѣматрѣтъ като подозрѣтелно всяко
свободно изразеніе на мнѣніе давано
отъ челоуци, които по положеніето
си знайтѣ по-добръ народѣтъ си и не-
говитѣ тежненія, а по чувствата си
нѣматъ освѣн искреннѣ привѣренности
и прѣданности кѣмъ интереситѣ на Дър-
жавѣтъ и на общото отечество. Р.

Производната Гръцка статистика.

Въ единъ отъ наскоронитѣ си броеве
грѣцкитѣ вѣстникъ „Константинопольскъ“,
като отговаряше на едно наше заблѣжаніе,
за да докаже кой е по-общитѣ языкъ
въ Османскитѣ Имперіѣ, привоислаше слѣ-
дующитѣ статистически свѣдѣнія:

Османската Държава, толкозъ голѣма на
пространство, за зѣкъ честь нѣма сѣрѣзѣрно
населеніе нито по пространството, нито по
плодовитостъ-тъ на земѣтъ си. Защото само
въ Европѣ държи едно пространство отъ 515,
966, четвѣтитѣ километра, сирѣчь равна е почти
съ Франца; но тѣ, сирѣчь Франца, сѣвѣтъ шо
нито исѣлѣтъ плодовитостъ на земѣтъ нѣма, ни-
то благодарствениитѣ кѣматъ на Европей-
скѣ Турціѣ, съдържа едно народонаселеніе бли-
зу отъ 40 милиона души, когато Турціѣ еда
има 15 м. като зема на едно и Княжества
Румуліѣ, Сърбіѣ, и Чернѣ-горѣ...

Како ся зѣкъ Европейска Турція сѣстон
отъ слѣдующитѣ области:

1) Отъ подчиненитѣ Княжества.	
Румуліѣ	населенас. 4,406,000
Сърбіѣ	1,157,000
Чернѣ-Гора	137,000
Всичко	5,700,000
Б) Отъ Областитѣ.	
Българіѣ	населенас. 3,300,000
Босна, и Египетъ	1,000,000
Тракія	1,800,000
Македоніѣ	1,000,000
Албаніѣ	900,000
Иниръ	600,000
Тессалиѣ	300,000
Критъ	235,000
Сѣвернитѣ Спорѣды	25,000
Всичко	9,260,000

И колкото за подчиненитѣ Княжества не-
считатъ, казва „Константинопольскъ“ нужно, да
сторимъ прикѣсѣтъ имъ, защото тѣ могѣтъ
да ся сѣматрѣтъ като особены държавы, които
осѣвѣтъ подчиненостъ-тъ си, нище друго нѣ-
матъ общо съ Османскитѣ дѣржавѣ. 1)

2) Народна стража или земска войска. Р.

1) Напрѣдѣно Константинопольскъ съ лукаву-
ва да покѣре прикѣсѣтъ на това исклученіе, което не
е за друго но за да исклуча отъ сѣбѣтъ оне цѣтъ
шестотинѣ хиляды Българи, и да допѣра числото имъ
по-блиско съ Гръцитѣ. Р.

трѣбваше да стане яко, жилаво и испечено още
отъ най пѣжнитѣ си вѣзрастѣ. Въ първитѣ
часть на Александровѣтъ животъ, това бѣше
самитѣ прѣдметъ на вниманіе въ отхралѣтъ му.

Името на подойкѣтъ който гледаше Алексан-
дра въ дѣтството му бѣше Даница. Тя сѣ ста-
раше съ всичкитѣ си силѣ да го направи да
стане якъ и испеченъ, когато въ сѣщото вѣр-
ме, тѣ сѣ обхождаше съ него доста доброволно
и кротко. Александръ добѣ едѣмъ спѣлнѣ обичъ
къмъ неѣмъ, и сѣ обхождаше съ неѣмъ съ голѣмо
почитаніе до гѣто бѣше живъ. Той имаше тѣй
сѣщо единъ наставникъ въ първитѣ си години,
който сѣ казваше Лѣвѣтъ (Леонатъ), на которого
главната служба бѣше да ся занимава съ въспѣ-
таніето му. Когато стигнѣ на единъ вѣзраст въ
който да може да учи и науки, назначихъ му
единъ учителъ да го учи такъвъзъ науки какъ-
то мисляхъ въ онова вѣрме че сѣ потрѣбны за
царскитѣ сыновѣ. Името на този учителъ бѣше
Лисимахъ.

Тогазъ нѣмаше печатны книги, но имаше са-
мо нѣколко списанія писаны на кожѣ и по-
тѣхъ ся учахъ да четѣтъ младитѣ ученици.
Нѣко отъ тѣзи списанія бѣхъ бѣлѣжкы върху
физіографіѣтъ, а други бѣхъ романтическы исто-
риѣ, въ които ся расказваше за дѣлата на то-
гашнитѣ князѣ — но разбира ся съ голѣмо
ирѣкаленіе и увеличеніѣ. Имаше такожде нѣко
поѣмы или пѣсни, оне по-романтическы отъ исто-
риѣтъ, но все пакъ върху сѣщитѣ прѣдметы.

А като започеннѣмъ отъ Българіѣ, която
сѣставля единъ отъ най-значителнитѣ области на
Европейскѣ Турціѣ, забѣлзваше че 1/3 отъ
отъ жителитѣ исповѣдуватъ Османскитѣ вѣрѣ
и говорятъ повечето Турскитѣ языкъ, слѣдова-
телно като собствено Българи не могѣтъ да
ся сѣматрѣтъ освѣнъ около двѣта милиона, ме-
жду които ся считатъ и 80 хил. чѣсты (!)
Гърци които живѣйтъ по край морето и покрай
дунавскы вѣтѣки градове.

Въ Боснѣ тѣзи които исповѣдватъ Осман-
скитѣ вѣрѣ и сѣ наричатъ Турцы сѣ около 2/3
отъ всичкото народонаселеніе, и тѣ въ Слав-
венскитѣ си языкъ разбѣсѣтъ много турскы
рѣчи и турскитѣ языкъ учатъ. Тѣй шо и като
прѣдположимъ че Славенскитѣ языкъ е общъ
на тѣзи двѣ области, за всичкы безъ исклуче-
ніе жители въ тѣхъ, и че между Българскитѣ
и Бошнякскитѣ языкъ нѣма никакѣвъ разницѣ
2) ще имамы въ Османскитѣ дѣржавѣ наро-
донаселеніе отъ 4,000,000 души които говорятъ
Славенскитѣ языкъ, и отъ тѣхъ третѣ само шо
говорѣтъ Българскитѣ.

Послѣ имамы Тракійскѣ и Македонскѣ, двѣтъ
тѣ тѣзи Еллискы нѣкога ся (!) жѣста които и
сега оне сѣмъ опазили Еллиското си населеніе
(!) противъ което особенно Българитѣ отдава
сѣмъ дѣлѣтъ силѣ и неспособнѣ войнѣ (?). И
Тракійскѣ казѣмъ споредъ най-точнитѣ
статистическы изсѣлзванія има народонаселеніе
1,800,000. Отъ тѣхъ около единъ милионъ на-
селяватъ Цариградъ съ околнитѣ села. Този
милионъ допѣнитѣ около 450—500 Османци,
до 300 хил. най-малко Еллины, 90 хил. Ар-
менци, 50 хил. Евреи, 40 до 50 хил. Евро-
пейцы и 40—50 хил. разны народности и пле-
мена. 3) Отъ другитѣ шо ставаѣтъ 800 хил.
жители на Тракійскѣ до 200—300 хил. сѣмъ Ос-
манци, до 300 хил. чѣсты (!) Еллины които
населѣватъ най-вече крайморѣята и 200 хил.
Българи, Власи, и Пѣгани като земѣтъ насѣдно
и самытъ оне сумѣнитѣ, които разбиратъ най-
добръ Еллискитѣ языкъ и до вчера него сѣчи-
таха като свой имъ языкъ и само него учаха
и чрезъ него ся развѣихъ общественно и тър-
говскы. (!)

Тѣй шо въ Тракійскѣ имамы:

Османци	800,000
Гърци	600,000
Българи	200,000
Ерменци, Евреи и др.	200,000

Всичко: 1,800,000

Отъ тѣзи пакъ почти единѣтъ милионъ, го-
вори и пише по Гръцкы, а другитѣ по Турскы.

А Македоніѣ койко бѣхъ наводили слав-
венскитѣ племена, но благодареніе на промы-
слѣтъ на Византійскитѣ императоры и особен-
но на Константинъ VI-го Иконоборца, който

2) Съвѣтъ шо между Бошнякското нарѣчіе и Бъл-
гарското нѣма ни когазъ разницѣ, и
сѣмъ Гръцко и Цариградското, или колкото Измирското и
Цариградското съ това на островитѣнитѣ, ний не прѣ-
терѣдуванѣ да кажемъ че то е Българско, шо исповѣ-
дѣмъ че то прикѣсѣтъ на Сръбскитѣ языкъ, и Бошня-
цѣтъ сѣмъ сѣрби а не Българи. Р.

3) Константинопольскѣ го бѣло страхъ да поже
изменѣ че има и Българи въ Цариградъ, а ги тури
иже ся въ 40—50-тѣ хил. разны народности, но има и
право К- сѣмъ зашто отъ 150-тѣ хиляды по происхо-
женіе Българи шо може да има въ Цариградъ еда
15 хиляды нѣма днесъ познѣтъ като Българи, а отъ тѣхъ
едѣмъ могатъ ся набрѣти 15 чѣсты Българскы семеѣства.
Бѣмъ е до сега вѣрѣло ако тѣй вѣрѣи и за напѣрѣ,
отъ тѣзи 15 хиляды Българи, които сѣмъ на вѣтъ жѣнѣни
не сѣмъ брѣютъ житѣли, а които сѣмъ тѣмъ оженѣтъ за гѣр-
цынѣ шо прѣставѣтъ да сѣмъ Българи. А тѣй е ставало
до сега шо по повече отъ 1000 години писѣтъ всѣмъ
изобилны прѣсѣсанія на Българи въ този градъ сто-
пѣли сѣмъ и стоїнѣтъ ся тѣ сѣмъ невидѣтъ и не чуѣтъ
съ народното си име. Зашто права е думата, „дѣто
пѣмъ жѣны народны тѣмъ нѣмъ народностъ. Ако да не
былъ тоъ лошъ обичѣй, който за зѣкъ сѣмъ и до днесъ
трае, да ся женѣтъ Българитѣ за Гърцынѣ, или ако да
е было по-живо народното сѣзнаніе у Българитѣ за спа-
ваніе на народностѣ имъ нѣмъ бы сѣмъ неирѣсѣтъ
съ Константинопольскѣ описѣтъ колко гърцы и колко
Българи има днесъ въ Цариградъ. Но милѣмъ то
милѣмъ вече, вѣрѣе о обичѣ да ся сѣбѣтъ ся напѣрѣтъ
попе да ся старѣмъ за да оздравѣтъ и занѣмъ осо-
бенногы сѣмъ като народъ сѣществѣнѣ въ този голѣмъ
и търговскѣ градъ, отъ което оздравѣніе и утѣрѣже-
ніе, шо произвѣдѣтъ голѣмъ нравственны и вѣществен-
ны позды за всичкото многочислено Българско пасѣсеніе
въ Имперіѣтъ.

Най голѣмитѣ произвѣденія отъ този вѣтъ бѣхъ
така наричанитѣ Омнровы пѣснѣ, които не
бѣхъ освѣнъ пѣсни народны, каквито ся пѣбѣтъ
и до днесъ отъ жителитѣ на тѣмъ страны, но тѣ
бѣхъ отбрани и написаны, а носѣхъ името на
Омира, сѣлѣтъ единъ просѣкъ, който ги пѣлѣтъ
най-вече, и за которого си говори да е живѣлъ
около петстотинѣ години прѣди Александровото
рожденіе. Младитѣ Александръ много ся задо-
воляваше отъ това събраніе на народнитѣ пѣснѣ,
извѣстны като поѣмы отъ Омира. Съдѣжаніето
на тѣзи пѣснѣ, расказѣніѣта за дѣлата и при-
ключеніята на пѣконъ великы ратицы при обса-
дѣтъ на Троиѣ — обсада, която споредъ тѣмъ
пѣснѣ траѣла десѣтъ години — сѣмъ настѣпѣлъ
чудны и дивны, шо то както сѣмъ ся и днесъ
спѣзѣмъ тѣмъ пѣмъ едѣмъ такъвъзъ неподражае-
мѣ хубостъ и силѣ, сѣмъ сѣмъ такъвъзъ при-
чудныи черты на характеръ, и такъвъзъ живы
описанія на въображаемы приключенія шо то
всѣмъ които ги разбиратъ и днесъ не могѣтъ
да ся научатъ на тѣхъ.

Александръ рано научи да разбира тѣзи пѣс-
ни и показѣ голѣмъ наклонѣностъ да ги чѣте, кое-
то освѣнъ шо го задовѣляваше, но и възбужда-
ше въ живѣтъ неговѣ природѣмъ описѣтъ вѣлѣче-
ственнѣ страсть къмъ геройскы подвѣгы. Въ по-
слѣднитѣ часть на ученіето си той ся тури
подъ управленіето на Аристотѣля, неговѣ единъ
сѣстѣственникъ Македонѣцъ, който бѣше единъ
отъ най главнитѣ философы на онова вѣрме, из-

това милост не знае, че училище въ Р. М. сѣществувало още отъ покойн. Игумен. Иосифа, а неговото сѣдованіе се сѣрвѣжало на вѣрѣ, по причинѣ на който по-дѣлѣ е мѣстото да се каже. Продължава: „Ний ученици, като се отпосажаме до него (до Игумен. Кирилла) се променѣ, тѣ ни (защото бѣжѣ при него О. О. Цеофитъ и Палисисимонъ) отговоришѣ: „Вий сега можете да прочитате и разбирате. Из отъ сега ви се налага длъжност да четете св. Еврема, защото по възвѣж вече да се образувате. Лѣжа съвѣтъ безочелѣ! Каза се че той не е вече ученикъ, а камо ли на училище да нека? а за училище и отъ самѣтъ даже сѣмѣ ученици не е било нито просто желаніе извѣсно, а камо ли се променѣ? Но колко е трогателно, че споминава св. Еврема въ такъв смѣлъ? Това си се тѣмѣно и поругава се въ черковнѣтъ учители! Сѣдѣва за вѣстипитѣ, т. е. кои и колко се получаватъ, и по това: защото нашѣтъ старици знайтѣ само грѣшѣ. Това си е истинно така, а нека това имъ бѣже за укорѣ, дѣто не знайтѣ французски, итъски, Англійски и пр. и пр. Колкото сѣ имъ мали шастіе на вѣрѣмето да научатъ, толко сѣ и научили. Сѣдѣва, че нѣтъ се отказало да получаватъ вѣстипитѣ; и то не е лѣжа: по той-зи пострѣженникъ не е бѣлѣмъ былъ въ това число; а които некажѣ вѣстипитѣ, нѣмѣ си даважѣ послѣ Мѣнастерскѣтъ, което и сега си сѣдѣва; та нека не бере той грѣшѣ за сѣбѣ, да проси вѣстипитѣ даромъ отъ редакціята; той нека си чете вѣстипитѣ тамъ каѣто е сѣга. А стигна му рѣжѣ, той . . . ! да пѣта: за какво си даватъ по 4,000 гр. въ год. на Патриаршията? Отговори му ся: на камбера не казватъ. . . . (?) Ний послѣ каѣто не благоволила да си выка въ сѣбора, за да се сѣди, общава се за доходиѣ и расходи мѣнастерскѣ да докаже, до колко си тѣ качватъ, по нѣмѣ! го да пѣспѣли почтенію си общаніе.

Съ вторѣтъ си дописѣжѣ, пакъ въ „Македонія, брой 6-й като дава много дѣлѣкоулини наставленія за Семинаріѣ въ Рилскѣтъ мѣнастеръ, за Пенатинѣтъ и пр. съ коего се явѣно показѣва, кой е и какъ е пострѣженникъ, по-зволѣла му Христѣнската совѣтъ, за вѣчѣжѣ своѣѣ пѣмѣтъ и похваля, прѣдъ цѣлѣтъ свѣтъ да нѣведе и тѣмъ хула и клеветѣ: *Когато поиска нѣкой отъ младежѣ да излязѣ възѣ нѣкаѣ да си учи. тогава тѣ му искаѣ по 1000 кому по 1500 гр. за всякъ годишѣ за колкото годишѣ е сѣдѣлъ въ мѣнастерѣтъ и пр.* Такъжѣ толко безчелѣвѣжѣ хула и сѣтанѣжѣ клеветѣ каѣтъ нѣкаѣ една христѣнска душа и христѣнско сѣрдѣе да произнесе а то прѣдъ цѣлѣтъ свѣтъ? !!! Призовавѣмъ ся, О тѣ! пострѣженникъ ли си или непострѣженникъ, който и какъто да си! Призовавѣмъ ся, въ нѣмѣто на истина, да показѣмъ нѣмѣто: отъ кого се е искало въ такъвѣ разумѣ пары, и сътъ такъвъ безобразѣнъ начинѣ да изѣзва кому се възбранило по възѣ за учѣніе? было ли е такъво нѣщо нѣкога? А нѣе знаеме че даваѣмъ по толко си хилѣди на годишѣжѣ на ученици чѣтѣ сѣмѣ провади за учѣніе; а тѣ ако си правѣ въ думѣтъ лѣи си имѣто прѣдъ свѣтъ, и каѣи нѣмѣно кому е сторѣна такъва обида? 1) Ако ли се не явѣмъ, то безобразѣната тѣ лѣжа и клеветѣ си чѣсто изобличавѣ; и какъ дѣрзуваѣмъ сътъ твоѣѣжѣ безсѣвѣстѣностъ да учѣрѣнѣмъ въ вѣстипитѣ; да происвождаѣмъ съблѣзѣ прѣдъ народа; да убиваѣмъ правѣтѣвно чѣловѣтъ, който никакъво зло не сѣмъ ти сторѣлѣ? Или прѣбобраѣмъ това който е рѣшено за такъвъ отгѣспѣнѣжѣ, каѣтъто се показѣ нѣкой си, и не само че отгѣспѣнѣ отъ Мѣнастерѣ, но и на религіѣ и на сѣвѣстѣно бѣстѣуно сѣмѣ поругѣ? браво тѣ на Христѣнското сѣрдѣе! (Сѣдѣва)

Желѣзникѣ. 26 Януарѣ 1870 — И то-зи нѣтъ по празникѣтъ на Рождѣство Христѣто стана учѣтелскѣ съборѣ въ града нѣмѣ като са изѣвѣстѣна за това прѣварѣтелѣно учѣтелѣтъ по сѣзѣта чрезъ настоятелѣтъ на сѣлскѣтъ училища, и тѣй на 28 Декем. са на-чѣнаха заѣдѣнѣтъ и траѣха три дни. Въ сѣборѣ са разгѣдѣха и рѣшихѣ нѣкой въпросѣ, който се касаѣтъ до улѣченіѣто на сѣлскѣтъ училища, оше и на ваѣнѣмѣтъ на градскѣтъ училища мѣжѣ и женскѣ. Сѣлскѣтъ учѣтели при другѣтъ имъ иззѣженіѣ за сѣстоѣніѣто на сѣлскѣтъ училища, донѣсоха сѣкѣдѣнѣ и по нѣ-колко пѣсни и приказѣни народѣни събрани отъ сѣзѣта*). — Като са долѣжѣна рѣшеніѣта на сѣ-бора на одобреніѣто на уч. настоятелѣство, то прѣпорѣжѣ да имѣтъ повѣче вниманіѣ върху ваѣнѣмѣтъ училища каѣто мѣжѣнѣтъ тѣй и жен-скѣтъ, защото тамѣ са полага основаніѣто върху коего неспѣтъ ще са гради здѣніѣто, и прѣдѣжѣ че посѣщеніѣто само на уч. настоя-телѣство по ваѣнѣмѣтъ училища, коего стаѣва въ 2-3 пѣдѣли ведѣжѣтъ, то е недостатѣчно за да може да изѣидѣ и наредѣ сѣмѣко, и ако наредѣнѣто са изѣврѣшава тоѣно, за това лѣжѣно стаѣва освѣтъ посѣщеніѣ на уч. насто-итѣлѣство единѣ отъ учѣтелѣтъ сѣмѣ денѣ сѣдѣ обѣдѣ да ходѣ редѣмъ по ваѣнѣмѣтъ училища мѣжѣ и женскѣ да изѣврѣшава погрѣбноѣто над-зѣратѣлѣство, и мѣстоѣтъ въ классѣтѣ на рѣ-ченіѣта учѣтелѣ да го заплѣнѣтъ двама отъ по-способнѣтъ учѣнѣци отъ V клѣсѣ. Това сѣ о-

добри отъ учѣтелѣтъ, и работѣта начѣна да са следѣва. Въ разѣстоѣніѣ на малѣко вѣрѣмѣ показѣва са доста успѣхѣ отъ тѣзи мѣрѣжѣ.

Чѣталищѣто въ града нѣмѣ, коеѣто до прѣдѣ малѣко вѣрѣмѣ са събѣраха чѣленѣтъ му въ уч. св. Никола заради тѣснѣнѣтѣ на мѣстоѣто прѣ-мѣтѣ са въ мѣжѣ училищѣ въ Аѣвѣрѣжѣ, и сѣ-браниѣто стаѣва въ голѣмата му сала. Чѣленѣтъ и мноѣжѣство посѣтитѣли редѣвно са събѣ-ратѣжѣ сѣка нѣдѣлѣ подѣрѣтѣ пѣдне, и тамѣо ста-ва прочѣтанѣ освѣтъ любѣвѣнѣтъ стѣнѣи отъ вѣстипитѣ, оше са разѣказѣтъ и другѣ заѣмѣ-телѣни прѣдѣметѣ каѣто за Бѣлѣгѣрѣската истѣрѣя отъ Арѣпова и другѣ оше такъва. Нѣостѣпѣ-лѣтъ сѣ всѣмѣ задовѣлѣватѣ отъ това прочѣ-танѣ и отъ денѣ на денѣ са умножаѣтъ. Ка-пѣгалѣтъ на чѣталищѣто, каѣто тѣзи дни са пригѣдѣла сѣмѣтка на кассѣрѣна, освѣтъ год-нинѣтъ разѣпожѣ каѣто са послѣдѣли и даден-ната годишѣна помѣщѣ отъ 1200 гр. за неспѣ-рѣжѣна на единѣ учѣнѣкъ въ Таѣорѣѣ да са учѣ, достѣгѣ до 19 хилѣди гр. Наѣжѣно е управ-лѣніѣто на Чѣталищѣто да направи и дрѣ. по-мѣщѣ за чѣловѣкомѣвѣнѣ пѣща.

Женското Друѣжѣство и то отъ каѣто бѣше всѣмѣ събѣрѣло волѣта си помѣщѣ въ приѣма-лѣтъ сѣбраниѣ и наѣмѣло да си подѣрѣжатѣ и вѣсѣнѣгѣватѣ нѣколко сѣромѣшѣни момѣчѣга въ дѣвѣчѣнѣто училищѣ, тѣзи дни дѣрѣжѣ нѣ-колко заѣдѣнѣтъ въ който са наѣрѣдѣ единѣ у-ставѣ, поставѣ са Прѣдѣдѣтелѣка, писарѣка и кассѣрѣнѣ, и чѣленѣтъ сѣ разѣвѣна на два вида: чѣленѣта помѣгатѣлѣни, сѣчѣкѣтъ госпѣдѣ-жѣ който даѣмъ малѣко или много денѣжѣна по-мѣщѣ, и чѣленѣта дѣйствѣтелѣни, или настоя-телѣ; послѣдѣнѣтъ са опредѣлѣнѣ 16. Госпѣжѣ, отъ 4 тѣхѣ спорѣтъ въ града нѣмѣ по 4 Госпѣ-жѣ. Тѣзи 4 настоятелѣки отъ сѣка спорѣтъ са заѣдѣжѣна по единѣ нѣтъ въ сѣдѣмѣката да по-сѣвѣватѣ дѣвѣчѣнѣто училищѣ въ спорѣтата си и каѣкѣво недостатѣкъ въ нѣщо забѣлѣжѣтъ да го прѣдѣставѣтъ на уч. настоятелѣство да сѣ направи.

Сѣвѣщенѣтъ въ града нѣмѣ подѣбѣденѣ отъ родѣлюбѣво чѣвѣство, и да не остана тѣхнѣто сѣвѣство наѣзадѣ въ рѣвѣстѣноѣ за помѣгатѣлѣно въ изѣкуемѣтъ нужѣ на епохѣта, и за у-лѣченіѣто и наѣрѣдѣна на образованіѣто, са-мѣовѣлно сѣ събѣраха и наѣпѣсѣха волѣна помѣщѣ изѣмежѣду си отъ 13. сѣвѣщенѣка дѣѣ хилѣди гр. Сѣга сѣ призоваѣи и отъ сѣлата тѣхнѣтъ бѣратѣ та ги приѣнѣятѣ и тѣхѣ да наѣпѣшатѣ волѣна помѣщѣ и количѣствѣно събѣрѣно отъ тѣ-жѣ помѣщѣ, оставѣтъ го на разѣположеніѣто на Черѣ. Общѣна да ги употрѣбѣи за нѣкое бла-годѣтелѣно дѣло коеѣто наѣмѣри за благѣсловѣно.

При това драго нѣмѣ е да сѣ похваляѣмъ и сѣ поведѣніѣто на кѣймаѣмѣна или Сюѣлѣмѣнѣ Хасѣи Ефѣнди, неѣгово благѣроліѣе е много у-чѣнолюбѣвъ чѣловѣкъ. Негоѣто достоѣнѣство сѣвѣтъ сѣмѣмъ похваляѣмъ, каѣто сѣмѣмъ дѣятѣлно сѣ заѣмѣнаѣ съ Админѣстрѣтивнѣтъ дѣла, и за сѣбраниѣто на царскѣтъ дѣноѣцѣ, не остаѣа наѣзадѣ и отъ да поощѣрѣва житѣлѣ-тѣ отъ сѣка народѣнѣтъ каѣтъ образованіѣто и просѣвѣщеніѣто. Той прѣзѣнѣто си вѣрѣно из-нѣруѣва да поучѣва сѣмѣко въ дѣтѣжѣнѣтъ му и да водѣ сѣ сѣмѣко учѣбѣнѣ разѣговорѣ. Наѣстѣна той е чѣловѣкъ съ лѣви выѣсли, та-каѣвъ управѣтелѣ. каѣкѣво го иска Епохѣта, и даѣно бѣдѣмъ чѣститѣ да го имѣмѣ за много вѣрѣмѣ.

Одрѣнѣ. — Мѣнѣжѣ и заѣмѣжѣ по-жалѣно е че ниѣщо утѣшѣтелно нѣма за сѣга да ви събѣжѣмъ, колѣкото за Бѣлѣгѣрѣнѣжѣтъ въ тоѣи сѣрѣдѣземѣнѣ градѣ. Всѣмѣжѣ са ограниѣча-ѣва въ старѣнѣта и заѣлѣвѣнѣта на нѣкои отъ тѣрѣговѣцѣтъ и то по-повѣчѣто вѣшѣнѣ, за о-тѣвѣрѣніѣто на едно колѣко годѣ по-редѣвно Бѣлѣгѣрѣско училищѣ въ Бѣлѣгѣрѣската Маѣхѣжѣ Канѣ. и въ наѣждѣмъ на родѣлюбѣвъ граѣдѣ-нѣнѣ Пѣниѣгозу даѣмъ уѣстѣни спорѣдѣтъ обѣ-щѣніѣто си здѣніѣто за училищѣ, а оше да не за подѣрѣжаніѣ ги незабѣрѣватѣ и вѣшѣнѣтъ родѣлюбѣцѣ, отъ коеѣто наѣстѣнѣжѣ са оѣща го-лѣва нужѣа. Самоѣто наѣ-непрѣнѣто за не-

не бѣше да чѣжѣ и да научѣ и даѣе да сѣ утѣрѣжѣ че почѣтаѣмѣтъ Г. Х. Мѣхѣнѣжѣ, за ко-гоѣто неспѣрѣво азѣ имѣхѣ едно колѣко годѣ по-добро мѣнѣніѣ, отъ каѣкъ е станѣлъ мѣнѣтъ Ве-кѣнѣи по хаѣдѣатѣвѣно на Дѣлѣ Кирилла, при-знѣтелѣнѣ видѣ си за голѣмѣтъ сѣмѣ тоѣи сѣмѣ да е станѣлъ сѣвѣмъ сѣдѣно неѣгово ордѣѣ, та прѣвѣи за училищѣто не малѣко прѣнѣятѣвѣ. . . .

Нѣтъ посѣрѣмѣ да прѣпорѣжѣмъ на осѣ-чѣки нашѣ спѣсѣтѣлѣнѣтъ, по наѣ-вѣсѣ на тѣзи койѣо принаѣлежѣтъ на Еѣдрѣнѣскѣтъ вѣлаѣтъ, да сѣ неопѣрѣжѣтъ отъ възѣможѣноѣто подѣмѣганіѣ за разѣвѣнѣтъ на Бѣлѣгѣрѣнѣжѣтъ въ тѣзи еѣторѣ стоѣнѣжѣ на имѣрѣнѣжѣ. У-тѣвѣрѣніѣто и въздѣвѣнѣно на каѣдѣжѣнѣтъ и гѣбѣжѣнѣтъ въ тоѣи стоѣнѣжѣ градѣ Бѣлѣгѣ-рѣскѣтъ елѣментѣ не че сѣ забѣви, скоро да прѣнесѣ спѣсѣтѣлѣнѣтъ си сѣмѣдѣствѣ за осѣ-нѣтъ Бѣлѣгѣрѣскѣтъ населѣніѣ на Вѣлаѣтъ. Тѣрѣ-ба да сѣ помѣжѣи сѣга на Одрѣнѣскѣтъ Бѣл-гѣрѣ да сѣ оздѣвѣи единѣ сигѣрѣнѣ помѣщѣ отъ тѣхнѣтъ стрѣнѣ за неспѣсѣтъ въ разѣнѣнѣтъ отноѣшеніѣ койѣо населѣніѣта имѣтъ и че имѣтъ сѣ рѣзѣдѣнѣнѣжѣ на мѣстѣнѣнѣтъ вѣласѣнѣ.

Пловѣнѣ. 26-й Януар. — Вѣрѣа град-скѣтъ на Чѣталищѣ нѣтъ глаѣно годишѣнѣ сѣ-браниѣ. Рѣдѣлюбѣвънѣ и дѣятѣлѣнѣ Г-нѣ Г. Кол-сѣудѣвъ изѣрѣче, едно слово, въ коеѣто изѣложи полѣзѣтъ, койѣо може да прѣнесѣ едно Чѣтали-щѣ, показѣ ходѣтъ на Чѣт. прѣѣтъ дѣстѣнѣ-тъ годишѣ и пр. Почѣи всѣчѣкѣтъ градскѣ прѣвѣн-ѣци прѣсѣтѣвѣваѣмъ и подѣдохѣ рѣжѣкѣ помѣщѣ на Чѣталищѣто каѣто сѣ, подѣпѣсахъ редѣвѣни чѣленѣтъ. Не можѣ да сѣкрѣжѣ, че наѣмѣтрѣжѣ сѣ и такъви изѣмѣжѣ прѣсѣтѣвѣжѣнѣтъ, койѣо за да показѣтъ родѣлюбѣіѣто сѣ по единѣчѣно и никаѣкъ прѣчинѣи сѣмѣжѣжѣ та неѣкожѣжѣ безѣ да чѣкатѣ поѣе словоѣто да сѣ дѣнѣсѣжѣ. На-стоѣтелѣствоѣ сѣ прѣмѣнѣ. Каза сѣ въ словоѣто, че че е много добѣръ Чѣт. но да вѣзѣе въ сѣмѣненіѣ и спорѣзуѣнѣтъ сѣ вѣнѣжѣ Чѣталища по облаѣстѣжѣ сѣжѣ и сѣ П-градѣскоѣ Чѣт. и поѣже е вѣнѣтъ отъ сѣмѣнѣнѣтъ, че голѣмѣ пол-зѣнѣжѣ изѣлѣзѣтъ, отъ такъво едно сѣдѣнѣ-ніѣ на Чѣталищѣта, едно гласѣно сѣ одобрѣ то-ѣва прѣдѣлагѣніѣ. Учѣтелѣжѣи и другѣтъ учѣнѣи сѣ помѣжѣжѣ да прѣѣмѣжѣ по единѣ прѣдѣлѣтъ га да сѣ наѣнѣжѣ прѣзѣдѣнѣтъ прѣдѣнѣи (каѣто и вѣчерѣни бѣсѣдѣ), и азѣ, заѣмѣнѣтъ сѣ родѣ-любѣіѣто и дѣятѣлѣнѣтъ на учѣтелѣтъ, увѣ-рѣваѣмъ ви, че всѣчѣки сѣмѣ гѣтовѣи чѣстѣ по-ско-ро да сѣ вѣдѣжѣтъ въ тоѣа похваѣно дѣло.

Другѣ едно писѣмо отъ тоѣи градѣ нѣмѣ п-ѣвѣстѣѣва че на 25-й Януарѣи каѣто стаѣмѣло една грѣцѣка свѣтѣла. Въ вѣрѣнѣто на вѣчѣнѣнѣто на коеѣто прѣсѣтѣвѣваѣмъ Вѣлаѣци и консулѣ, двама отъ нашѣтъ Бѣлѣгѣрѣ, не ни изѣгѣсѣватѣ какъ по казѣтъ че поѣрусѣи народѣната ни горѣдѣстѣ. „Да ли тѣй прѣнѣятѣ грѣцѣтъ, „нѣмѣта дописѣнѣтъ и сѣврѣна сѣмѣ жалѣнѣтъ тѣзи дѣмѣ-нѣжѣ, Сѣмѣтъ Бѣлѣгѣрѣ. Дѣкоѣго тоѣи дѣмѣ-нѣжѣ ще бѣдѣжѣтъ такъвъжѣ!“

Въ единѣ дописѣжѣ отъ грѣцѣка стрѣнѣ изъ Пловѣнѣ до Неѣологѣсѣ, единѣ дописѣнѣтъ отъ Пловѣнѣскѣтъ Грѣнѣи каѣто сѣмѣ зѣмѣ да поѣправи сѣвѣдѣнѣтъ на другѣтъ единѣ неѣговѣ събѣратѣ и сѣмѣродѣнѣжѣ расѣрѣва на Неѣологѣсѣ че дѣто му бѣли писѣли по-на-прѣдѣ, не было тоѣно, че наѣ-напрѣдѣ прѣсѣтѣвѣнѣно на грѣцѣкоѣ Сѣборѣише (Сѣлѣлогѣсѣ, Чѣта-лищѣ въ по-широѣкъ сѣмѣлъ, клубѣ) не доѣшелъ въ грѣцѣ-кѣтъ училищѣ нѣкой освѣтъ М. Гѣмѣюшѣрдѣнѣ, І. Кѣро, Д. Арѣрѣнѣи, В. Сѣорѣдѣи, Н. Пѣмѣдѣлоѣ, Аѣ. Чѣкѣзѣи и Ѣ. Јѣанѣшѣи, тѣй иѣсѣкѣ за чѣленѣтъ тѣ и за насто-итѣлѣство, на коеѣто сѣ сѣмѣи прѣстѣнѣли: По-натѣка, до-писѣнѣжѣтъ расѣрѣва, че и нѣмѣто тоѣа Сѣборѣише и-мѣло опѣозиѣнѣжѣ, че имѣло наѣзѣденіѣ пакъ отъ сѣмѣжѣтъ Грѣнѣи прѣтѣвъ неѣго и прѣтѣвъ сѣсѣйствѣна на нѣкои отъ чѣленѣтъ му и прѣбѣла оше та казѣва: „У нѣсѣ сѣга прѣвъ пакъ сѣ сѣстѣна Сѣлѣлогѣсѣ (сѣборѣише), и поѣсѣчѣто отъ пакъ нѣмѣто му по-добѣръ прѣвѣ-писѣмѣ, но го наѣрѣчѣмъ жиѣлаѣво [жѣлѣвѣсѣтъ]. Тоѣа е доста мѣслѣнѣ, да даѣе на Неѣологѣсѣ и Кѣмѣ-нѣи да разѣуѣжѣ по тоѣно колѣко сѣмѣи каѣки сѣмѣ пуѣсти Вѣлѣнѣи тѣзѣно Пловѣнѣскѣтъ грѣцѣкоѣ.

Неѣогѣно. (Сѣло въ Тѣкѣшѣкоѣ) — Туѣа по Роѣждѣство сѣмѣ вѣврѣнѣло отъ Черѣнѣжѣтъ нѣ-мѣто на грѣцѣтъ вѣлаѣка въ тѣзи (Стѣрумѣчѣна) Еѣпарѣхѣжѣ, и споменѣватѣ отъ тоѣгоѣ за сѣга Сѣв. Арѣ. Сѣборѣ. Изѣнѣнаѣрѣдѣ помѣнѣтъ не сѣклонѣли на тоѣа, но каѣто сѣлѣнѣтъ прѣвѣмѣка-

ли отѣа Кѣпрѣнѣа Рѣлѣца да имѣтъ служѣи, оѣбѣ двоѣца отъ поѣповѣтъ сѣмѣ обѣрѣнѣли кѣмъ наѣрѣ-ла а само единѣ останѣлъ кѣмъ Вѣлаѣжѣ. Гѣрѣжѣтъ Вѣлаѣжѣа Хѣрѣтѣосѣтъ каѣто разѣбрѣтъ за поѣстѣнѣжѣжѣ на поѣповѣтъ, писѣлъ до Кѣймаѣнѣна да му прѣти (у Стѣрумѣчѣна) единѣ поѣвъ вѣрѣнѣ. Кѣймаѣнѣнѣтъ затѣворѣлъ въ тѣмѣнѣжѣ единѣго отъ поѣповѣтъ и прѣнѣлъ въ Вѣлѣсѣ двоѣца Не-ѣогѣнѣчѣнѣи, по поѣже сѣмѣ случѣлъ тамѣо Бѣлѣ-скѣнѣтъ моѣвинѣ, тѣ даѣи нѣмѣу жалѣжѣ, койѣо имѣ даѣи и писѣмо до кѣймаѣнѣна на заѣтъ. Не бѣли сѣмѣ вѣрѣнѣли и не сѣ знаѣе работѣта каѣкѣтъ бѣрѣи че зѣмѣ. Но каѣнто и да сѣ наѣлѣ-сѣмъ сѣмѣ че и Вѣтоѣи и Кѣвѣдѣрѣнѣи (сѣмѣа всѣ въ тѣзи облаѣстѣ) че поѣсѣдѣватѣ прѣнѣтѣрѣтъ на тоѣа отказѣнѣіѣ.

Рѣдѣвѣнѣ и Мѣлѣсѣво (всѣ отъ тѣзи Еѣпарѣхѣи) сѣмѣ отѣзѣли и тѣмѣ грѣцѣтъ вѣлаѣка.

— Зѣвѣра въ Нѣдѣлѣжѣ 1-й фѣврѣуарѣи за прѣвъ пакъ прѣзѣдѣва въ народѣнѣжѣи туѣа чер-ѣвѣжѣ, еѣснаѣскѣнѣтъ сѣмѣ прѣзѣнѣжѣ, дѣѣтарѣскѣнѣтъ (чѣчѣскѣнѣтъ) туѣа еѣснаѣ. Чѣленѣтъ ко-ѣто сѣсѣватѣ тоѣи еѣснаѣ, почти неѣчѣи изъ Маѣкедонѣскѣтъ стрѣнѣи прѣсѣтѣвѣваѣмъ на бѣго-служѣніѣто и чѣститѣ бѣжѣ да чѣжѣтъ на на-родѣнѣи си яѣзѣкъ наѣзѣлѣно поучѣніѣ отъ у-стѣта на неѣгово Прѣѣосѣщенѣство Г. Еѣлѣрѣѣо Маѣкарѣѣполѣсѣкаѣго.

ПОЛИТИЧЕСКИ ПОСЪЛАНІЯ

Франѣа
Спорѣдѣ телеѣграфѣчѣскѣтъ изѣвѣстѣи отъ Париѣжѣ, 190 тѣ хѣлѣ. дуѣшѣ койѣо всѣка годѣ-на сѣмѣмѣи за войѣскѣ въ Франѣжѣ че аѣ-сѣмѣмѣи на 90 хѣлѣ.

Новѣи изѣвѣнѣнѣи и заѣпѣрѣнѣи стаѣмѣли, по-сѣдѣствѣ на отѣкрыѣто сѣзѣкѣнѣіѣ. Въ заѣконо-даѣтелѣноѣ тѣзѣ отъ дѣвѣжѣтъ стрѣнѣи стаѣмѣло прѣдѣложеніѣ за расѣпуѣнѣіѣ на камѣрѣтъ. Олѣ-вѣіѣ поѣборѣлъ тоѣа мѣнѣіѣ. —

Аѣвѣтрѣи
Сѣвѣсѣмъ шо Дѣлѣмѣнѣскоѣ вѣстаніѣ за сѣ-га сѣвѣсѣмъ изѣчѣзѣжѣ, но каѣнто пишѣтъ отъ Вѣ-нѣжѣ, и прѣхѣтъ му оше сѣдѣва да безѣпоѣно Вѣнѣскѣнѣтъ кабинетѣ, койѣо всѣкой денѣ прѣвѣи по-голѣмѣ уѣстѣнѣи на Дѣлѣмѣнѣнѣтъ.

Прусѣи.
Прѣстоѣнѣно слово при отѣварѣніѣо на Сѣ-ѣюзѣнѣжѣ Дѣѣтъ сѣдѣрѣжѣ нѣкоѣи забѣлѣжѣтелѣи уѣломѣи, колѣкото за доѣговорѣтъ сѣмѣ южѣнѣтъ Герѣманскѣ дѣрѣжавѣи, въ неѣго сѣмѣмѣи поѣсѣзѣва наѣ-ѣсно нужѣдѣта за уѣварѣнѣіѣ на тѣзѣи доѣговѣри.

Итаѣлиѣ
— Казѣватѣ че зѣлѣи пакъ да сѣмѣ пояѣвѣватѣ нѣ-каѣки неѣсѣпорѣзумѣнѣи меѣжду чѣленѣтъ на И-таѣлиѣнѣскоѣтѣ министѣрѣство, поѣрѣдѣи Г-на Рѣтѣнѣи коѣото единѣ прѣѣмѣтъ за прѣдѣсѣдѣтелѣ на Ка-мѣрѣтъ а другѣи не, и боѣжѣ сѣмѣ да не бѣ отъ тоѣа да поѣсѣдѣватѣ нѣкой сѣмѣ приѣнѣченіѣ пакъ на министѣрѣство.

Черѣна гѣра
Прѣтѣвъ увѣрѣнѣиѣта на нѣкой вѣстѣнѣи, казѣва единѣ телеѣграмѣ отъ Париѣжѣ, Черѣногѣр-скѣнѣтъ работѣ не сѣмѣ никакъ заѣнѣтѣнѣи; вѣлѣ-кѣтъ сѣмѣ сѣмѣ спорѣзуѣнѣи поѣмежѣду сѣмѣ, ка-кѣвъ неѣходѣ може да сѣмѣ отѣдаѣе ва Русѣкѣто наѣвѣваніѣ, коеѣто наѣлѣга да уѣнѣчѣжѣи аѣстѣи войѣнѣи прѣдѣпазѣнѣи отъ Порѣтѣжѣ.

Рѣмѣнѣиѣ
Новѣоѣ министѣрѣство сѣмѣ уѣстроѣно. А. Гѣм-ско прѣвъ министѣръ за сѣга и на ваѣтрѣнѣнѣ-тѣи на вѣнѣнѣнѣтъ работѣ. Бѣрѣнѣо на Прѣвѣ-дѣжѣ, Кѣнтѣкузѣно на Фѣванѣнѣнѣтъ, Мѣно на Войѣнѣжѣ. Кѣмѣдѣнѣи на Обѣщѣствѣнѣнѣтъ дѣла, а Мѣрѣсѣко на Черѣковнѣнѣтъ работѣ.

Гѣрѣцѣиѣ
Наѣрѣвѣлѣсѣи единѣ спѣгодѣба сѣмѣ единѣ Фран-ѣцѣскѣ компѣнѣиѣ за прѣсѣнѣнѣіѣо на Карѣнѣ-нѣнѣтъ Прѣмѣлѣжѣ. Раѣбѣнѣнѣіѣо шѣло да заѣпочѣ на 18 прѣѣвъ тоѣи мѣсѣнѣ. Имѣло поѣруѣчѣлѣ-ство 300 хѣлѣ. драѣхѣи.

Еѣгѣпѣтъ
— Спорѣдѣ изѣвѣстѣиѣта на „Лѣванѣтъ Хѣрѣлѣдѣ“ отъ Аѣлѣксѣандрѣиѣ, Еѣгѣпѣтѣскѣтъ подѣкрѣлъ отѣрѣ-тѣлъ въ Нѣрѣи (Аѣтѣнѣскоѣ прѣстѣнѣнѣише) всѣчѣ-кѣтъ чѣмѣнѣнѣиѣи шо бѣли на поѣсѣлѣжѣтъ наѣ-шѣи въ Еѣгѣпѣтъ и заѣдрѣжѣтъ при неѣго сѣмѣ сѣмѣ троѣца Аѣмѣрѣнѣнѣиѣ, меѣжду коѣоѣи сѣмѣ Гѣ-нѣрѣлѣ